

2012. szeptember 13., csütörtök

18. jelentés a jogalkotás minőségének javításáról – A szubszidiaritás és az arányosság elvének alkalmazása (2010)

P7_TA(2012)0340

Az Európai Parlament 2012. szeptember 13-i állásfoglalása a jogalkotás minőségének javításáról – a szubszidiaritás és az arányosság elvének alkalmazásáról szóló 18. jelentésről (2010) (2011/2276(INI))

(2013/C 353 E/14)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodásra ⁽¹⁾,
- tekintettel a tagállamok és a Bizottság magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatára ⁽²⁾,
- tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. október 27-i együttes politikai nyilatkozatára ⁽³⁾,
- tekintettel az Európai Parlament és a Tanács illetékes szolgálatai között létrejött, 2011. július 22-i gyakorlati megállapodásra az első olvasatban elfogadott megállapodások esetében az EUMSZ 294. cikke ⁽⁴⁾ bekezdésének alkalmazásáról,
- tekintettel a jogalkotás minőségének javításáról, a szubszidiaritásról és az arányosságról, valamint az intelligens szabályozásról szóló, 2011. szeptember 14-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel az uniós jog alkalmazásának ellenőrzéséről szóló huszonhetedik éves jelentésről szóló, 2011. szeptember 14-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel a független hatásvizsgálatok biztosításáról szóló, 2011. június 8-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
- tekintettel a szubszidiaritásról és az arányosságról szóló bizottsági jelentésre (a jogalkotás minőségének javítása 2010. – 18. jelentés) (COM(2011)0344),
- tekintettel „A kkv-k szabályozási terheinek minimálisra csökkentése – Az uniós szabályozás hozzáigazítása a mikrovállalkozások szükségleteihez” című bizottsági jelentésre (COM(2011)0803),
- tekintettel az uniós jog alkalmazásának ellenőrzéséről szóló 2010. évi 28. éves bizottsági jelentésről szóló bizottsági közleményre (COM(2011)0588),
- tekintettel az „Intelligens szabályozás az Európai Unióban” című bizottsági közleményre (COM(2010)0543),
- tekintettel a Versenyképességi Tanács hatásvizsgálatról szóló, 2011. december 5-i következtetéseire,
- tekintettel a Versenyképességi Tanács intelligens szabályozásról szóló, 2011. május 30-i következtetéseire,

⁽¹⁾ HL C 321., 2003.12.31., 1. o.⁽²⁾ HL C 369., 2011.12.17., 14. o.⁽³⁾ HL C 369., 2011.12.17., 15. o.⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0381.⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0377.⁽⁶⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0259.

2012. szeptember 13., csütörtök

- tekintettel a független érdekképviselőkből álló, adminisztratív terhekkal foglalkozó magas szintű munkacsoport „Európa jobban is teljesíthet: az uniós jogszabályok lehető legkisebb terhet jelentő módon történő tagállami végrehajtásával kapcsolatos legjobb gyakorlatokról szóló jelentés” című, 2011. november 15-i jelentésére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére és az Alkotmányügyi Bizottság véleményére (A7-0251/2012),
- A. mivel 2010-ben az Európai Parlament több mint hétszer annyi észrevételt, mint indokolt véleményt kapott a nemzeti parlamentektől;
- B. mivel az intelligens szabályozás menetrendje kísérletet tesz a szabályozás javítására, az uniós jogszabályok egyszerűsítésére és az igazgatási és szabályozási terhek csökkentésére irányuló erőfeszítések megszilárdítására, valamint arra, hogy elinduljon a tényeken alapuló politikai döntéshozatalon – amelyben alapvető szerepet játszik a hatásvizsgálat és az utólagos ellenőrzés – nyugvó jó kormányzáshoz vezető úton;
- C. mivel a jogalkotás minőségének javításáról szóló 2003. évi intézményközi megállapodás többek között az uniós intézmények által az együttes politikai nyilatkozatok elfogadásakor alkalmazott – a magyarázó dokumentumokkal és az EUMSZ 294. cikkének végrehajtására vonatkozó titkársági szintű gyakorlati szabályokkal kapcsolatos – elszigetelt megközelítés miatt már nem illeszkedik a Lisszaboni Szerződéssel létrehozott jelenlegi jogalkotási környezetbe;
- D. mivel a jogalkotási aktusok esetében az EUMSZ 290. cikke szerinti, felhatalmazáson alapuló aktusok vagy az EUMSZ 291. cikke szerinti, végrehajtási aktusok alkalmazása közötti helytelen választás az érintett jogszabály Bíróság általi megsemmisítésének kockázatával jár;

Általános megjegyzések

1. hangsúlyozza, hogy mindenképpen egyértelmű, egyszerű, könnyen érthető és mindenki számára hozzáférhető jogszabályokra van szükség;
2. hangsúlyozza, hogy a jogalkotás során az uniós intézményeknek tiszteletben kell tartaniuk a szubszidiaritás és az arányosság elvét;
3. súlyos aggodalmának ad hangot a hatásvizsgálati testület azon nézetével kapcsolatban, miszerint hatásvizsgálataiban a Bizottság gyakran nem veszi kellőképpen figyelembe ezeket az elveket; véleménye szerint rendkívül fontos, hogy az említett elvek tiszteletben tartása érdekében a Bizottság kezelje az e területen mutatkozó hiányosságokat;
4. ismételten felszólít arra, hogy a Lisszaboni Szerződés által létrehozott új szabályozási környezet figyelembevételével, a jelenlegi legjobb gyakorlat megszilárdítása és a megállapodásnak az intelligens szabályozás menetrendjével összhangban való korszerűsítése érdekében tárgyalják újra a jogalkotás minőségéről szóló 2003. évi intézményközi megállapodást; javasolja, hogy ennek keretében fogadjanak el a felhatalmazáson alapuló és a végrehajtási aktusok közötti választóvonalra vonatkozó szabályokat; felkéri az Elnököt, hogy tegye meg a többi intézménnyel folytatandó tárgyalások megkezdéséhez szükséges lépéseket;

A nemzeti parlamentek által végzett szubszidiaritásellenőrzés

5. üdvözli a nemzeti parlamentek szorosabb bevonását az európai jogalkotási folyamatba, különös tekintettel a jogalkotási javaslatoknak a szubszidiaritás és arányosság elve szempontjából való vizsgálatára;
6. megállapítja, hogy a nemzeti parlamentek 2010-ben 211 véleményt nyújtottak be, amelyek közül csupán néhányban – mindössze 34-ben – foglalmaztak meg a szubszidiaritással kapcsolatos aggályokat; hangsúlyozza, hogy első ízben 2012 májusában, a kollektív fellépéshez való jognak a letelepedés szabadságával és a szolgáltatásnyújtás szabadságával összefüggésben való gyakorlásáról szóló tanácsi rendeletre

2012. szeptember 13., csütörtök

irányuló javaslattal (COM(2012)0130) kapcsolatban teljesültek a szubszidiaritásról és az arányosság elvének alkalmazásáról szóló jegyzőkönyv 2. cikke (2) bekezdése első mondatának feltételei; ezzel összefüggésben felkéri a Bizottságot, hogy a nemzeti parlamentek kifejezett szándékát legnagyobb mértékben tiszteletben tartva végezze el a tervezet esedékes felülvizsgálatát, mivel az új ellenőrzési eljárásnak a polgárokhoz lehető legközelebbi döntéshozatalt kell biztosítania;

7. felkéri az Európai Bizottságot, hogy adjon megbízást független elemzés elvégzésére, amely megvizsgálja a regionális vagy helyi parlamenteknek a szubszidiaritás ellenőrzése területén betöltött szerepét; emlékeztet ezzel összefüggésben az Európai Parlament és a nemzeti parlamentek által finanszírozott IPEX elnevezésű internetes platformra, amely különösen az ellenőrző eljárások keretében hasznos az információcsera szempontjából;

8. ösztönzi, hogy az elvek helyes alkalmazásának előmozdítása érdekében a jogalkotásban közreműködő szervezet megfelelő formában emlékeztessék arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolt 2. jegyzőkönyvben foglaltakkal összhangban gondoskodniuk kell a szubszidiaritás és az arányosság elvének megfelelő alkalmazásáról;

9. megjegyzi, hogy a hatásvizsgálati testületnek a szubszidiaritás figyelembevételével kapcsolatos kifogásai azokban az észrevételekben is megjelentek, amelyeket a nemzeti parlamentek a Lisszaboni Szerződés által bevezetett szubszidiaritásellenőrzési mechanizmus keretében tettek; megjegyzi továbbá, hogy 2010-ben egyetlen alkalommal sem érték el a Szerződésekhez csatolt 2. jegyzőkönyv szerinti hivatalos eljárások működésbe lépéséhez szükséges küszöböt;

10. megjegyzi ugyanakkor, hogy 2012. május 22-én a Lisszaboni Szerződés hatálybalépése óta első alkalommal fordult elő, hogy a nemzeti parlamentek működésbe hozták a „sárga lapos” eljárást azzal, hogy indokolással ellátott véleményeikben kifogást emeltek a kollektív fellépéshez való jognak a letelepedés szabadságával és a szolgáltatásnyújtás szabadságával összefüggésben való gyakorlásáról szóló tanácsi rendeletre irányuló bizottsági javaslattal szemben (COM(2012)0130);

11. aggodalommal veszi tudomásul, hogy a nemzeti parlamentektől beérkezett vélemények közül néhány kiemelte, hogy a szubszidiaritás szempontjából adott indoklás számos bizottsági javaslatban hiányos vagy egyáltalán nincs meg;

12. hangsúlyozza, hogy az európai intézményeknek – az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolt 2. jegyzőkönyv 5. cikkével összhangban – lehetővé kell tenniük a nemzeti parlamentek számára a jogalkotási javaslatok ellenőrzését annak biztosítása révén, hogy a Bizottság átfogóan és részletesen indokolja a szubszidiaritással és az arányossággal kapcsolatos döntéseit;

13. javasolja, hogy végezzenek felmérést arról, szükség van-e a szubszidiaritás és az arányosság elve betartásának értékelésére irányuló megfelelő kritériumok uniós szintű meghatározására;

14. véleménye szerint felül kell vizsgálni a Szerződésekben megállapított azon jelenlegi időkeretet, amely a nemzeti parlamentek számára a szubszidiaritásellenőrzés elvégzésére rendelkezésre áll, annak megállapítása érdekében, hogy elégséges-e; javasolja, hogy a Parlament, a Bizottság és a nemzeti parlamentek képviselői vizsgálják meg, miként enyhíthetők a nemzeti parlamentek szubszidiaritásellenőrzési mechanizmusban való részvételét gátló esetleges akadályok;

15. emlékeztet arra, hogy a szubszidiaritás elvének megfelelően az Unió a kizárólagos hatáskörén kívül eső területeken csak akkor és annyiban jár el, amikor és amennyiben a tervezett intézkedés céljai uniós szinten jobban elérhetőek, mint nemzeti, regionális vagy helyi szinten; ezért a szubszidiaritás elve eredményezheti azt, hogy az Unió fellépését hatáskörein belül kiterjesztik, amennyiben a körülmények úgy kívánják, vagy éppen ellenkezőleg, egy adott tevékenységgel kapcsolatban korlátozzák vagy megszüntetik, ha már nem indokolt; hangsúlyozza ebben az összefüggésben azt is, hogy a szubszidiaritás elve nemcsak az Uniónak a tagállamokhoz fűződő kapcsolatára vonatkozik, hanem magában foglalja a regionális vagy helyi szintet is;

2012. szeptember 13., csütörtök

16. sürgeti a Bizottságot, hogy javítsa és szabályozza kimutatásait, amelyek a szubszidiaritás alapján indokolják jogalkotási kezdeményezéseit; emlékeztet arra, hogy az Unió közigazgatási jogát az adminisztratív és szabályozási költségek csökkentése érdekében ki kell igazítani és egyszerűsíteni kell; úgy véli, hogy ebben az összefüggésben a szubszidiaritás és az arányosság elvei ennek megfelelően alkalmazandók;

17. sajnálja, hogy a Bizottság nem készített megfelelő jelentést az arányosság elvének alkalmazásáról, különösen az EUMSZ felhatalmazáson alapuló és a végrehajtási aktusokról szóló 290. és 291. cikkének alkalmazása tekintetében; figyelmezteti a Tanácsot, hogy ne mossa össze a felhatalmazáson alapuló és a végrehajtási aktusok közötti egyértelmű különbséget; sürgeti a Bizottságot, hogy biztosítsa e két cikk megfelelő alkalmazását;

18. megállapítja, hogy a tárgydőszakban az Európai Bíróság csak egy ítéletet bocsátott ki az arányossággal és a szubszidiaritással kapcsolatban (barangolás a mobil távközlésben), és megjegyzi, hogy a Bíróság ebben az esetben egyik elv megsértését sem állapította meg, mivel a végfelhasználókat érintő árak korlátozására a végfelhasználók védelme érdekében van szükség, és mivel ezt a célt legjobban az Unió szintjén lehet megvalósítani.

19. e tekintetben üdvözlí a fent említett felülvizsgált IPEX weboldal bevezetését, amely katalizátorszerepet játszhat a szubszidiaritásellenőrzési mechanizmus működésének további javításában, illetve a mechanizmusban való szerepvállalásban, és hangsúlyozza e weboldal továbbfejlesztésének szükségességére;

20. hangsúlyozza, hogy elengedhetetlen a szubszidiaritás elve tüzetes ellenőrzésének kiterjesztése a tagállamokon belül a regionális és helyi szintekre is; üdvözlí e tekintetben a Régiók Bizottsága által elkészített éves szubszidiaritási jelentést és a bizottság által létrehozott REGPEX weboldalt, amelyek segítik az információcserét, és a szubszidiaritás ellenőrzésének további javítását teszik majd lehetővé;

21. a szubszidiaritásról szóló jegyzőkönyvnek megfelelően felszólítja a nemzeti parlamenteket, hogy egyeztessenek a jogalkotói hatáskörökkel rendelkező regionális parlamentekkel; felszólítja a Bizottságot, hogy a szubszidiaritás elvének tüzetes ellenőrzése során és különösen a szubszidiaritásról és az arányosságról szóló éves jelentéseiben fordítson figyelmet a jogalkotói hatáskörökkel rendelkező regionális parlamentek szerepére;

Tényeken alapuló politikai döntéshozatal

22. hangsúlyozza az intelligens szabályozás menetrendjének és az új szabályozási megközelítések kialakításának jelentőségét annak érdekében, hogy az uniós szabályozás megfelelően betöltsé rendeltetését és képes legyen hatékonyan hozzájárulni a versenyképesség és a növekedés jövőbeli kihívásainak kezeléséhez;

23. felhívja a figyelmet a hatásvizsgálat mint a jogalkotási folyamat során a döntéshozatali eljárást támogató eszköz kiemelkedő jelentőségére; hangsúlyozza továbbá, hogy ezzel összefüggésben gondosan mérlegelni kell a szubszidiaritással és az arányossággal kapcsolatos kérdéseket;

24. hangsúlyozza az Európai Parlament elkötelezettségét az intelligens szabályozás menetrendje értelmében rá háruló feladatok mellett, és arra bátorítja a jogalkotási munkában részt vevő bizottságokat, hogy mindennapi munkájuk során vegyék igénybe a Parlament Hatásvizsgálati Igazgatóságát; emlékeztet arra, hogy a Parlament és a Tanács a hatásvizsgálatokra vonatkozó 2005. évi intézményközi közös megközelítésben elkötelezte magát amellett, hogy az érdemi módosítások elfogadását megelőzően hatásvizsgálatokat végez, és felszólítja a bizottságokat, hogy e kötelezettségvállalás végrehajtásakor vegyék igénybe az új Hatásvizsgálati Igazgatóságot;

25. azt javasolja, hogy a hatásvizsgálatokkal kapcsolatos szisztematikusabb, Parlamenten belüli megközelítés részeként kérjék fel a Hatásvizsgálati Igazgatóságot arra, hogy az egyes hatásvizsgálatokról készítsen rövid összefoglalót, amelyet az előzetes eszmecsere alkalmával vitatnának meg; javaslata szerint ez az összefoglaló magában foglalna egy rövid következtetést a hatásvizsgálat minőségéről, valamint egy rövid feljegyzést a főbb megállapításokról és a Bizottság elemzéséből kimaradt kérdésekről; véleménye szerint ez nagymértékben erősítené a jogszabálytervezetek Parlament általi ellenőrzését;

2012. szeptember 13., csütörtök

26. alapvető jelentőségűnek tartja, hogy a Hatásvizsgálati Igazgatóság által alkalmazott módszertan összegeztethető és összehasonlítható legyen a Bizottság által képviselt megközelítéssel, és felszólítja a Parlamentet és a Bizottságot, hogy e tekintetben teljes mértékben működjenek együtt;

27. emlékeztet a jogalkotás minőségének javításáról szóló 2003. évi intézményközi megállapodásra, és arra ösztönzi a Tanácsot, hogy a 2003. évi megállapodás szerinti kötelezettségeivel összhangban haladéktalanul fejezze be a hatásvizsgálatok végzésével kapcsolatos saját mechanizmusának kialakítását;

28. ösztönzi a Bizottságot, hogy folytassa a hatásvizsgálatokkal kapcsolatos saját megközelítésének javítását; felszólítja a hatásvizsgálati testület szerepének megerősítésére, és különösen arra, hogy kizárólag abban az esetben végeztessen és nyújtson be jogalkotási javaslatokat, ha azok jóváhagyására a testület kedvező véleményével került sor;

A szabályozási terhek minimálisra csökkentése

29. üdvözli a kkv-k szabályozási terheinek minimálisra csökkentéséről szóló bizottsági közleményt; véleménye szerint alapvető fontosságú, hogy a jogszabályok készítésénél a Bizottság tiszteletben tartsa a „gondolkozz először kicsiben” elvet, és biztatónak tartja a Bizottság elkötelezettségét és azon szándékát, hogy meghaladja a jelenlegi megközelítéseket, és egyszerűsített rendszereket, valamint a kisebb vállalkozásokra vonatkozó kivételeket alkalmazzon;

30. emlékeztet a Parlament szabályozási kivételekkel kapcsolatos álláspontjára, és arra sürgeti a Bizottságot, hogy a kivételeket minden olyan esetben terjessze ki a kkv-kra, amikor a szabályozási rendelkezések aránytalanul érintenék őket, és nincs megalapozott indoka a kkv-k a jogszabályok hatálya alá vonására; üdvözli a kkv-teszt szigorúbb alkalmazására fordított újbóli figyelmet, és a mikrodimenziót a kkv-teszt szerves részeként tekinti, amelyben szisztematikusan értékelnének minden rendelkezésre álló lehetőséget; e tekintetben üdvözli a Bizottságnak a mikrovállalkozások bevonásáról kialakított álláspontját, miszerint ezeket csak akkor szabad teljes mértékben bevonni a jogszabálytervezet hatályába, ha megfeleltek a megerősített kkv-teszten;

31. emlékezteti a Bizottságot ugyanakkor arra, hogy a bizonyítási terhek megfordításának nem kellene automatikusan a kkv-kat figyelmen kívül hagyó, bonyolultabb jogszabályokhoz vezetnie; felszólítja a Bizottságot, hogy ha egy mód van rá, törekedjen a jogszabályok egyszerűsítésére, és továbbra is a jogszabályok szövegezésére vonatkozó azon vezérelvek szerint készítsen és nyújtson be javaslatokat, amelyek szerint a kkv-k számára biztosítani kell a hozzáférhetőséget és a könnyű végrehajthatóságot, még abban az esetben is, ha rájuk valamilyen kivétel alkalmazható;

32. hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak biztosítania kell, hogy valamennyi igazgatóságán következetesen alkalmazzák a megerősített kkv-tesztet, és felszólítja a tagállamokat, hogy építsenek be hasonló szempontokat nemzeti döntéshozatali eljárásaikba;

33. üdvözli a Bizottság által javasolt, a jogszabályokkal kapcsolatos egyedi megközelítést; felszólít arra, hogy vegyék fontolóra a testreszabott megközelítéseknek a hatályos jogszabályok felülvizsgálata során történő lehetséges jövőbeli alkalmazását;

Nyomon követés, utólagos ellenőrzések és visszajelzés a politikai döntéshozatali ciklus számára

34. üdvözli a végrehajtással kapcsolatos információk nyilvánosságra hozataláról szóló parlamenti ajánlás Bizottság általi elfogadását, ami a túlszabályozás problémájának kezelését jelenti; emlékezteti a Bizottságot és a Tanácsot arra, hogy a terhek csökkentésére irányuló jelenlegi és jövőbeli programok sikeressége érdekében a Bizottság és a tagállamok közötti aktív együttműködésre van szükség, amelynek révén elkerülhetők a jogszabályok értelmezése és alkalmazása terén mutatkozó eltérések; sürgeti a tagállamokat, hogy 2015-ig további 25 %-kal csökkentsék az adminisztratív terheket;

2012. szeptember 13., csütörtök

35. véleménye szerint jó szándék vezérli az egyszerűsítés terén hiányosságokat mutató uniós intézmények megnevezésére és megszügyenítésére irányuló javaslatokat; véleménye szerint ugyanakkor az érintett szereplőknek és intézményeknek a jogalkotást megelőző eljárásban való építőbb jellegű részvétele, az egyszerűsítés melletti általános kötelezettségvállalása, illetve az intelligens szabályozás menetrendjéhez való csatlakozása szükségtelenné tenné az efféle nyilvánosságot; javasolja ugyanakkor, hogy nevezzék meg az irányelvek átültetése terén a legnagyobb túlszabályozást mutató tagállamokat azon tagállamokkal együtt, amelyek az uniós jog késedelmes, pontatlan vagy hiányos átültetése terén a legnagyobb jogsértőknek számítanak;

36. emlékeztet azon korábbi kijelentésére, miszerint el kell végezni a Bizottság által megkezdett konzultációs folyamat átfogó felülvizsgálatát, és reméli, hogy a Bizottság 2012 vége előtt elfogadja a Parlament e kérdésben tett ajánlásait;

A folytonosság és az éberség biztosítása

37. hangsúlyozza ezen intézkedések szerepének fontosságát az új erőre kapott uniós gazdasági növekedés kulcsfontosságú elemeként; e tekintetben emlékeztet az intelligens szabályozásról szóló állásfoglalására és felszólítja a Bizottságot, hogy nyújtsa be a kiegyenlítő szabályozást végrehajtó javaslatokat, amelyek előírnák, hogy az újabb terheket bevezető új jogszabályok elfogadását megelőzően azonosítsák az e teherrel egyenértékű teherkiegyenlítéseket; emlékeztet továbbá az adminisztratív teher csökkentésére irányuló program anyagi és időbeli hatályának kiterjesztése melletti álláspontjára, és arra sürgeti a Bizottságot, hogy a 2013. évi munkaprogramjába vegyen fel az általános szabályozási teher csökkentésének szükségességével foglalkozó programot;

*

* *

38. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak és a nemzeti parlamenteknek.

Az atlanti régiót illető uniós kohéziós politikai stratégia

P7_TA(2012)0341

Az Európai Parlament 2012. szeptember 13-i állásfoglalása az atlanti régiót illető stratégiáról az Unió kohéziós politikájának keretében (2011/2310(INI))

(2013/C 353 E/15)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 225. cikkére,
- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez, a Tanácshoz, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához intézett, „Az Atlanti-óceán térségére vonatkozó tengerstratégia kidolgozása” című közleményére (COM(2011)0782),
- tekintettel a Tanácsnak az atlanti térségre vonatkozó európai uniós stratégiáról 2010. június 14-én elfogadott következtetéseire,
- tekintettel a balti-tengeri régióra és a Duna-régióra vonatkozó uniós stratégiákra,
- tekintettel az atlanti régióra vonatkozó európai stratégiáról szóló, 2011. március 9-i állásfoglalására ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ HL C 199. E, 2012.7.7., 95. o.